

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5	Utgitt 6 februar	1936
-------	------------------	------

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

23 janr.

I medhold av lov om skogvern av 12 februar 1932 § 28 har Landbruksdepartementet 23 januar 1936 utferdiget bestemmelse om at all skog i Fjaler herred, Sogn og Fjordane fylke henregnes til vernskog.

Bestemmelsen trer i kraft 15 februar 1936.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 janr.

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn i Rolvsøy herred, Østfold fylke.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Rolvsøy herred må enhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler, bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for såvidt angår de strekninger på hvilke der er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet og kjøring med utenbygds vogn til Rolvsøy og retur med de samme personer.

Forbudet omfatter heller ikke leilighetsvis befordring, hvor omstendighetene efter politimesterens skjønn gjør at de med bevilling utstyrte vogner er utilstrekkelige i antall, således ved større stevner eller lignende.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp, samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

24 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn i Vang herred, Hedmark fylke.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Vang herred må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Vang herred og tilbake med de samme personer.

Forbudet omfatter heller ikke leilighetsvis befordring hvor omstendighetene efter politimesterens skjønn gjør at de med bevilling utstyrte vogner er utilstrekkelige i antall, således ved større stevner eller lignende.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp, samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

24 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn i Furnes herred, Hedmark fylke.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Furnes herred må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra 24 janr. sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Furnes herred og tilbake med de samme personer.

Forbudet omfatter heller ikke leilighetsvis befordring hvor omstendighetene efter politimesterens skjønn gjør at de med bevilling utstyrte vogner er utilstrekkelige i antall, således ved større stevner eller lignende.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp, samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skriv frå Socialdepartementet.

25 janr.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Valle heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 11 januar 1936 um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 24 februar 1936. Ho lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal med nedannemnde undantak på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8. I månadene juni, juli og august kan utsalsstadene på kvar dagar haldast opne til kl. 20.

Jolaftan stengjast kl. 18. Sjå lov av 14 juli 1897.

§ 2. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera heilt stengde.

§ 3. I stengjingstida må kundar ikkje sleppast inn. Kundar som er komne inn fyre stengjingstida, kan likevel ekspederast etter stengjingstida.

§ 4. Brot på desse vedtekter vert straffa. Jfr. straffelova § 339, 2.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

27 janr.

Efter bykommunelovens § 43, jfr. kongelig resolusjon av 14 november 1924, stadfester departementet Langesund bystyres vedtak i møte 19 november 1935 om å oprette et kommunalt folkeregister fra 1 januar 1936.

Departementet stadfester vidare efter lov om folkeregistre av 24 juni 1915, jfr. kongelig resolusjon av 2 desember 1927, de vedtekter som er vedtatt av bystyret i møter 19 november 1935 og 16 januar 1936.

Vedtektene lyder så:

27 janr. *Vedtekter for Langesunds kommunale folkeregister.*

§ 1. I medhold av lov av 24 juni 1915 istandbringes folkeregister i Langesund.

Reglementet for dette blir å utferdige av formannskapet.

Reglementet skal bl. a. inneholde regler for hvad der må foretas for å få enhver til å opfylle sine plikter med hensyn til å utfylle tellingslister, gi opgaver, melde flytning og skaffe flytteattest m. v. (undersøkelser, varsler, politimeddelelser o. s. v.). Reglementet skal inneholde arbeidsordning for registrets vedlikehold og regler for dets anvendelse.

§ 2. For å bringe dette folkeregister i stand skal der optas et manntall over samtlige i Langesund hjemmehørende personer og midlertidig bosatte personer og derunder innhente de opplysninger som er nødvendige for at registret kan danne grunnlag for valgmanntall, skattemanntall, skolemanntall og i det hele bli tjenlig for den anvendelse, som for øvrig er tilsiktet i byens og borgernes interesse.

Da folkeregistret i sin inndeling bygger på eiendoms-matrikulering, innhentes samtidig de opplysninger som er nødvendige som grunnlag for folkeregistret og for den anvendelse som for øvrig er tilsiktet for byen og borgerne.

§ 3. Til kontroll av registrets riktighet skal der senere hvert år den 1 januar optas lignende manntall, hvis ikke formannskapet bestemmer noe annet.

§ 4. Ved disse manntallsoptagelser skal enhver person som er fast eller midlertidig bosatt innen kommunen, være pliktig til i den utstrekning han blir spurt, for sig og medlemmer av sin husstand (familiemedlemmer, tjenere, losjerende og andre) innen utløpet av den satte frist av tre dager å påføre de ham tilstillede tellingslister opplysning om: fullt navn, stilling eller erhverv (her må i tilfelle oppgis arbeidsgiverens eller arbeidsgivernes navn samt den tid man har arbeidet hos hver av dem, erhverv utenfor Langesund og eventuell arbeidsledighet) fødselsår og dag, fødested, statsborgerforhold, ekteskapelig stilling, kirkesamfund, skole og utdanning for barn, opgaver over forsørgede over 15 år, bopel og for innflyttede personers vedkommende tillike hjemstavn og tiden for deres flytning til Langesund.

Midlertidig bosatte må opgi opholdets sannsynlige varighet og grunnen til oppholdet. Hvis den øvrige familie er helt eller delvis fraværende, oppgis de nødvendige opplysninger vedrørende de fraværende.

Innehaver av en leilighet (leieboeren) må også opgi om han i sin leilighet gir rum (kontor eller lager eller annet) for nogen slags næringsdrift med oppgave over innehaverens

navn m. v. (firma, person, interessentskap, aktieselskap) og 27 janr. bedriftens art.

Voksne losjerende og andre selvstendige som bor i leiligheten, er pliktig til for sitt vedkommende å gi leilighetens innehaver alle nødvendige opplysninger som ovenfor nevnt. Leilighetens innehaver bærer ansvaret for at samtlige hos ham boende personer med de ønskede oppgaver kommer på listen, som han underskriver og leverer husverten.

§ 5. Ved disse manntallsoptagninger skal enn videre enhver som avgir grunn eller husrum til beboelse eller annen benyttelse av andre, i den utstrekning han blir spurt derom meddele Folkeregistret oppgave over de personer, til hvem grunn eller husrum avgis, over leilighetenes antall og størrelse (antall rum). Hvis han avgir rum eller grunn til næringsdrift av nogen slags, enten i forbindelse med beboelse eller kun til forretningsvirksomhet eller arbeidssted, skal han opgi personens eller firmaets navn m. v. Han skal også gi andre opplysninger vedrørende bebyggelse eller tomt, som kan være av interesse for byens boligstatistikk og erhvervsstatistikken. Sådanne opplysninger (oppgaver) blir også å meddele eiere av på havnen liggende fartøier eller båter, som måtte benytte til beboelse eller næringsdrift.

§ 6. De i § 4 omhandlede oppgaver blir å meddele ved utfylling av tellingslister (personlister — husstandslistene) som tilstilles de opplysningspliktige noen dager før tellingen, og som etter den på listene gitte frist igjen avhentes hos dem.

Enhver huseier er pliktig til, så snart han har mottatt tellingslistene, for sitt hus å sørge for personlistenes videre fordeling til de opplysningspliktige samt for listenes innsamling i utfylt stand i den på listene gitte tid.

De i § 5 omhandlede oppgaver blir å meddele ved utfylling av særskilte tellingslister (huslister). Disse utfylles av huseieren med hans egne oppgaver og på grunnlag av de av leieboerne i eiendommen utfylte personlister. Huseieren bærer ansvaret for at samtlige leieboeres lister blir levert i utfylt stand og han attesterer listenes riktighet hvad angår navn og antall. Huslistene underskrives av husverten.

§ 7. Utdelingen av de i § 6 omhandlede huslister og personlister så vel som listenes senere avhentning hos huseieren utføres ved registerførerens forsg, hvis ikke formannskapet bestemmer noe annet.

§ 8. Fra 1 desember 1935 skal enhver som tar fast eller midlertidig bopel i Langesund eller som flytter fra en bolig til en annen innenfor Langesunds grenser, eller som flytter ut av byen for å ta fast eller midlertidig bopel annetsteds, melde dette til folkeregistret for sig og medlemmene av sin

27 janr. husstand med opgave over de flyttendes fulle navn, fødselsår og dag samt livsstilling. Forsåvidt de øvrige i § 4 nevnte opgaver (oplysninger) ikke tidligere er meddelt til folke-registret i Langesund, opgis også disse.

§ 9. Enhver som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre skal likeledes melde til folkeregistret hvem der på den i § 8 nevnte måte flytter til eller fra hans eiendom eller husleilighet.

§ 10. De i §§ 8 og 9 foreskrevne meldinger skal være avgitt til folkeregistret innen 14 dager efterat flytningen har funnet sted. Meldingene kan skje enten skriftlig eller ved fremmøte (personlig eller ved fullmektig), derimot ikke ved telefon.

§ 11. De i § 10 omhandlede skriftlige meldinger kan forlanges avgitt på følgende skjemaer:

(Se skjema neste side).

Denne anmeldelse skal utfylles nøiaktig og innleveres til Langesunds kommunale folkeregister. Den kan også i framtid konvolutt og på anmelderens eget ansvar for riktig fremkomst sendes i posten til folkeregistret. For å være gyldig må den være underskrevet av anmelderen.

§ 12. Ved innflytning til Langesund bortfaller melding til lensmannen efter lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 19, likesom innflytningsattest efter samme lovparagraf forevises for folkeregistret og utflytningsattester utstedes av dette. Særskilt fortegnelse over de innflyttede behøver ikke føres.

§ 13. Overtredelse av disse vedtekter medfører straff i henhold til straffelovens § 339.

Flytningsmelding.

27 janr

Herved meldes til folkeregister
 adr. at nedenanførte personer den
 193 er flyttet
 fra vei (gate) nr. etasje }
 eller eiendommens navn og beliggenhet } gnr. bnr.
 til vei (gate) nr. etasje }
 eller eiendommens navn og beliggenhet } gnr. bnr.

NB. På samme blankett må bare opføres de personer som følges
 ad i flytningen, d.v.s. flytter fra samme sted til samme
 sted.

Fullt navn. (Det daglige navn under- strekkes; for hustru og enker tilføies pike- navn)	Livstillling og erhverv, (arbeidsgiver, arbeidssted). Her angis for losjerende og tjenere tillike hos hvem de bør	Fødselsår og dag. Fødested	Ekteskapelig stilling	Når innflyttet til	Statsborgerforhold	Når innflyttet til landet	Hjemstavn ved inn- flytningen til
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							
11.							
12.							

..... i den 193

(anmelderens navn og stilling).

Underskritt av den flyttendes husvert
 med påført noliaktig adresse.

28 janr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om skogvern av 12 februar 1932 § 28 har Landbruksdepartementet 28 januar 1936 utferdiget bestemmelse om at all skog i Kjerringøy herred, Nordland fylke, henregnes til vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 mars 1936, ligger utlagt til ettersyn hos herredets lensmann og ordfører.

Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

30 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Brevik bystyres beslutning i møte 28 november 1935 om forandring i § 2 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre.

Vedtektens § 2 skal herefter lyde så:

§ 2. Utsalgssteder som kun selger melk, fløte, ost og natursmør, baker- og konditorvarer, frukt, bær og grønnsaker i naturlig tilstand, sjokolade, tobakk, cigarer, cigaretter og andre artikler for tobakksrøking, mineralvann og alkoholfrie vøterdrikke, aviser, frimerker og brevkort, holdes på hverdager stengt fra kl. 20 til kl. 8. Julaften, nyttårsaften, påske- og pinseften stenges kl. 15.

På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 18 til kl. 21. Utsalg som bare selger melk, fløte, ost og natursmør kan dessuten hele året holde åpent på søn- og helligdager fra kl. 8 til kl. 10.

1ste juledag, nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, 1ste påskedag, Kristi himmelfartsdag og 1ste pinsedag er lukket den hele dag, dog således at utsalg som bare selger melk, fløte, ost og natursmør, kan holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10.

1 mai og 17 mai og St. Hansdag kan holdes åpent fra kl. 8 til kl. 21. Faller disse dager på søn- eller helligdager, kan holdes åpent fra kl. 13 til kl. 21.

31 janr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder, har Justisdepartementet stadfestet en av Sandefjord bystyre i møte 9 oktober vedtatt beslutning om å opheve § 51, punktene c 4 og 5, av § 56, første ledd ordene «hvilke av byens — — må finne sted» og av 2net ledd ordene «På samme måte fastsettes» i politivedtekten som er blitt overflødig ved den torvedtekt for byen, som er stadfestet av Handelsdepartementet 6 januar 1936.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

31 janr.

I henhold til § 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. kongelig resolusjon av 11 desember 1924, og § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet herved bestemme at de ovennevnte lover skal være gjeldende for Balstadøy og Balstadlandet, gnr. 9 og 10 i Buksnes herred, Nordland fylke.

I henhold til brandlovens § 66, jfr. den ovennevnte resolusjon, og § 1 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 bestemmes enn videre at det ovennevnte strøk skal utgjøre egen brand- og bygningskommune.

Lov om forandringer i domstolsloven.

1 febr.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om domstolene av 13 august 1915, jfr. lov nr. 8 av 21 juni 1935, skal lyde således:

§ 85, første ledd. I god tid før hvert lagmannsting til behandling av straffesaker skal lagmannen eller efter dennes myndigelse en annen av dommerne eller rettsskriveren i overvær av et rettsvidne ta ut ved loddtrekning *fjorten* lagrettemenn og to varamenn.

§ 220, første ledd. For å få tillatelse til å være sakfører ved Høiesterett må ansøkeren godtgjøre:

1. at han har juridisk embedseksamen med beste karakter;
2. at han i minst 3 år har vært i virksomhet som sakfører eller autorisert fullmektig hos sakfører, som dommer eller dommerfullmektig, som fullmektig hos riksadvokaten, som rettsskriver eller som universitetslærer eller universitetsstipendiat i rettsvidenskap, derav minst ett år som sakfører eller to år som sakførerfullmektig.

§ 221. Den som vil utøve sakførervirksomhet, skal melde til fylkesmannen hvor han har kontor. Han skal også sende melding når han flytter kontoret til en annen kommune eller slutter å ha kontor.

Sakførervirksomhet må ikke utøves uten at det er stillet sikkerhet efter reglene i §§ 222—224.

§ 222. *Den sikkerhet som en sakfører skal stille, hefter for det ansvar han ved rettsstridig adferd pådrar sig i sin næring.*

Sikkerheten skal til enhver tid gi dekning for minst kr. 10 000. Kongen gir regler om den måte sikkerheten skal stilles på, og kan bestemme at sakførere med kontor i bestemte kommuner skal stille sikkerhet for et høiere beløp, op til kr. 25 000.

1 febr.
Nr. 1.

Sikkerheten ophører å hefte når ett år er gått fra den tid da departementet har mottatt sakførerens meddelelse om at han opphører med sin sakførervirksomhet eller fra den tid da hans sakførertillatelse er trådt ut av kraft, såfremt det ikke innen denne tid er anmeldt noget krav, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller av annen grunn bortfalt. Når fristen er utløpet, gjelder sikkerheten bare det beløp som trenges for å dekke de anmeldte krav.

§ 223. Når et krav beggjøres fyldestgjort av sikkerheten, må det skriftlig godtgjøres for departementet at det er forfalt, misligholdt fra sakførerens side og i forhold til ham fastslått på bindende måte. Når disse betingelser er oppfylt, skal departementet snarest mulig gi sakføreren skriftlig varsel om begjæringen og anmode ham om innen 3 uker å godtgjøre for departementet at han har dekket kravet eller at dette på annen måte er bortfalt. Hvis debitor har opphørt med sin sakførervirksomhet, sendes varsløt til hans bopel her i riket, såfremt denne er kjent eller det kan skaffes opplysning om den, men ellers til det sted hvor han sist har anmeldt å ha kontor.

Er den i foregående ledd omhandlede anmodning ikke etterkommet innen fristens utløp, trer vedkommendes sakførertillatelse ut av kraft, og departementet skal stille sikkerheten til rådighet for skifteretten på det sted hvor sakføreren har hatt sitt almindelige verneting.

§ 224. Skifteretten skal derefter straks opfordre enhver som vil beggøre fyldestgjørelse av sikkerheten, til innen 2 måneder å anmelde og bevisliggjøre sitt krav. Opfordringen bekjentgjøres i «Norsk Kunngjørelsestidende» og i minst to andre blade, ved opslag på rettsstedet og efter rettens bestemmelse på andre steder. Krav som ikke er meldt innen fristens utløp, kan ikke forlanges fyldestgjort av sikkerheten.

Når anmeldelsesfristen er utløpet, skal de innkomne anmeldelser i 14 dager ligge til eftersyn i skifteretten for de fordringshavere som har foretatt anmeldelse og for debitor (og eventuelt hans bo), hvorefter skifteretten gir disse anledning til under et møte å fremkomme med sine innsigelser. Utleggelsen og innkallelsen til dette møte kunngjøres sammen med den i første ledd omhandlede opfordring.

Skifteretten anvender derefter det fornødne av sikkerheten til dekning av de krav som ikke er bestridt eller som er avgjort ved endelig dom og avsetter midler til dekning av de krav som er bestridt eller ikke forfalt. Tvist om et anmeldt krav eller om retten til fyldestgjørelse av sikkerheten, avgjøres av skifteretten ved kjennelse. Kjennelsen er gjenstand for anke. Bestemmelsene i konkurslovens § 94 får tilsvarende anvendelse.

Er sikkerheten ikke tilstrekkelig til å dekke alle krav, utloddes

midlene forholdsmessig, efterat det fornødne er avholdt til dekning av omkostningene ved behandlingen.

1 febr.
Nr. 1.

§ 225. Enhver sakfører har rett til å ha en autorisert fullmektig til å optre for sig i rettergang. Fullmektigen kan ikke optre for Høiesterett eller ved hovedforhandling for lagmannsrett.

Autorisasjonen gis av vedkommende regjeringsdepartement. Betingelsene er, at fullmektigen har juridisk embedseksamen med beste eller næstbeste karakter og godtgjør ved pålitelig vidnesbyrd, at han har ført en hederligandel.

§ 226. Embedsmenn i dømmende stilling, rettskrivere og fylkesmenn, fullmektiger og betjenter hos dem og tjenestemenn ved påtalemyndigheten og politiet kan ikke utøve sakførervirksomhet. Denne bestemmelse gjelder ikke sakførere, som er opnevnt til tjeneste i en sådan stilling for kortere tid eller i en enkelt sak.

Kongen bestemmer, om nogen annen offentlig tjeneste skal være til hinder for å utøve sakførervirksomhet.

§ 227. En sakfører kan ikke møte som prosessfullmektig, når hans ektefelle eller forlovede eller nogen, som han er i slekt eller svogerskap med i op- eller nedstigende linje eller sidelinjen så nær som søsken, sitter som enedommer eller som eneste rettskyndige dommer i retten.

Denne bestemmelse gjelder ikke, når sakføreren har åpnet kontor i embedskretsen, før dommeren blev ansatt, eller før denne lov blev utferdiget.

§ 228. Enhver sakfører plikter å føre bøker, som gir full oversikt over hans forretningsførsel. Bøker og forretningspapirer må opbevares i 10 år. Nærmere forskrifter kan Kongen gi.

§ 229. Taper en sakfører sin norske statsborgerrett, eller blir han satt under vergemål, eller kommer hans bo under konkursbehandling, trer hans sakførertillatelse ut av kraft, inntil han får sin statsborgerrett eller myndighet igjen, eller inntil hans gjeld blir ordnet ved full betaling, eftergivelse eller oppfylt akkord eller faller bort på annen måte. Hvis sakføreren konkurs ikke er voldt ved et forhold som gjør ham uverdig til, eller virker nedbrytende på den tillit, som er nødvendig for hans stilling, kan vedkommende regjeringsdepartement efter ansøknig gi ham rett til å benytte sin sakførertillatelse til tross for konkursen.

Departementet kan tilbakekalle en sakførertillatelse hvis sakføreren ikke etterkommer departementets anmodning om å stille sikkerhet eller hvis han har gjort sig skyldig i urettskaffent forhold. Sakføreren kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen. På samme måte kan departementet tilbakekalle en sakførerfullmektigs autorisasjon hvis han har gjort sig skyldig i urettskaffent forhold. Departementets avgjørelse kan innen 2

1 febr. uker med opsettende virkning innbringes for Høiesteretts kjære-
Nr. 1. målsutvalg.

§ 230. Straffelovens §§ 324 og 325 får tilsvarende anvendelse på sakførere og sakførerfullmektiger.

Kommer en sakfører eller en sakførerfullmektig under offentlig tiltale for en forbrytelse eller forseelse, som kan medføre tap av hans sakførertillatelse, kan vedkommende regjeringsdepartement bestemme, at tillatelsen skal tre ut av kraft, inntil saken er endelig avgjort.

§ 231. For hver sakførertillatelse betales til statskassen 40 kroner.

II.

For dekning av krav etter § 224 betales til statskassen 2 av hundre; betalingen utredes av den stillede sikkerhet.

III.

De nye bestemmelser i §§ 221—224 trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

1 febr. Lov om forandring i tvangsfullbyrdsels-
Nr. 2. loven.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

Efternevnte bestemmelse i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 skal lyde således:

§ 24. Namsmyndighetene bør under fullbyrdselsens gang gi partene og andre interesserte den veiledning som er nødvendig for å forebygge eller rette feil og forsømmelser.

Som prosessfullmektig under tvangsfullbyrdelse kan foruten sakførere også brukes andre personer som har rett til å drive inkasso- eller rettshjelpsvirksomhet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om inkasso-, auksjons- og retts-
hjelpsvirksomhet. 1 febr.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

§ 1. Enhver som erhvervsmessig eller til stadighet vil drive inkasso- eller auksjonsvirksomhet, må ha tillatelse av formannskapet i den kommune hvor forretningskontoret er, eller fra hvilken virksomheten drives.

Dette gjelder dog ikke:

1. inkasso- og auksjonsvirksomhet som drives av advokater, sakførere og lensmenn;
2. inkassovirksomhet som drives av Norges bank, sparebanker og aktiebanker innenfor grensene av almindelig bankvirksomhet.

§ 2. Tillatelsen kan gis til menn og kvinner som er myndige, norske statsborgere, bosatt her i riket og kjent for rettsskaffenhets og pålitelighet. Ansøkeren må godtgjøre at han har tilstrekkelig kyndighet i regnskapsførsel.

Til foreninger og selskaper med begrenset ansvar bør tillatelse ikke gis, medmindre styret har sitt sete i riket og alle dets medlemmer oppfyller betingelsene i første ledd.

Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis, bør der tas hensyn til om vedkommendes utdannelse og tidligere arbeide gjør det antagelig at virksomheten vil bli drevet på tilfredsstillende måte.

Tillatelsen skal angi, hvilken eller hvilke virksomheter den gir rett til å drive. Den utferdiges på ustemplet papir og uten betaling.

§ 3. Når tillatelse blir gitt, skal formannskapet fastsette et beløp for hvilket ansøkeren skal stille sikkerhet; beløpet kan senere forhoies; det må ikke være under 2 000 eller over 10 000 kroner. Kongen gir regler om den måte sikkerheten skal stilles på.

Sikkerheten hefter for ethvert ansvar som følger av rettsstridig adferd under utøvelsen av virksomheten. Den opphører å hefte når et år er gått fra den tid da forretningen er opphørt, uten at noget krav er anmeldt, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller av annen grunn bortfalt. Når fristen er utløpet, gjelder sikkerheten bare det beløp som trenges til å dekke de fremsatte krav.

Begjæring om dekning av sikkerheten fremsettes for skifteretten. Det må godtgjøres at kravet er forfalt, misligholdt og fastslått overfor innehaveren av tillatelsen på bindende måte.

1 febr. Når disse betingelser er opfylt, skal skifteretten snarest mulig
Nr. 3. gi innehaveren av tillatelsen skriftlig varsel om begjæringen og anmode ham om innen 3 uker å godtgjøre for retten at han har dekket kravet eller at dette på annen måte er bortfalt. Hvis han har ophørt med virksomheten, sendes varsløt til hans bopel her i riket, såfremt den er kjent eller det kan skaffes opplysning om den, men ellers til det sted hvor han sist vites å ha hatt kontor.

Er den i foregående ledd omhandlede anmodning ikke etterkommet innen fristens utløp, trer tillatelsen ut av kraft, og skifteretten skal gå frem på den måte som er foreskrevet i lov om domstolene § 224.

§ 4. Enhver, som har fått tillatelse etter denne lov, plikter å føre bøker, som gir full oversikt over hans forretningsførsel. Bøker og forretningspapirer må opbevares i 10 år. Nærmere forskrifter kan Kongen gi.

Formannskapet skal til enhver tid ha adgang til å føre kontroll med den måte, virksomheten drives på. I dette øiemed kan det kreve bøker, forretningspapirer og kassebeholdning fremlagt til granskning. Kontrollen utføres ved et eller flere av formannskapets medlemmer. I den utstrekning, undersøkel-sens øiemed tillater, plikter de å bevare taushet om det, som blir dem bekjent.

§ 5. Tillatelsen trer ut av kraft dersom innehaveren ikke etterkommer anmodning om å stille forhøiet sikkerhet i henhold til beslutning etter § 3, første ledd, eller om å stille ny sikkerhet når den som før er stillet, ikke lenger anses betryggende.

Tillatelsen kan tilbakekalles av formannskapet hvis innehaveren gjør sig skyldig i urettskaffent forhold eller i nogen overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er utferdiget i henhold til loven, eller hvis der opplyses andre omstendigheter som gjør det utilrådelig at virksomheten fortsettes. Tilbakekallelsen kan med opsettende virkning forelegges vedkommende regjeringsdepartement til prøvelse innen en måned fra den dag avgjørelsen er blitt innehaveren meddelt.

§ 6. Den som erhvervsmessig eller til stadighet vil drive rettshjelpsvirksomhet, må ha bevilling som sakfører. Dette gjelder dog ikke:

1. rettshjelpsvirksomhet som drives av lensmenn eller med understøttelse av stat eller kommune;
2. rettshjelpsvirksomhet som drives av nogen som har tillatelse etter § 1, forsåvidt hjelpen ydes i forbindelse med en inkassasjon eller auksjon som han har påtatt sig.

Den som har bevilling som statsautorisert revisor kan bistå

med utferdigelse av selvangivelser, næringsoppgaver, skatteklager og andre henvendelser til skattemyndighetene. Kongen bestemmer om det samme skal gjelde andre autoriserte revisorer. 1 febr. Nr. 3.

§ 7. For dekning av krav efter § 3, siste ledd, jfr. lov om domstolene § 224, betales til statskassen 2 av hundre; betalingen utredes av den stillede sikkerhet.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig opheves lov av 21 juni 1913 om inkasso-, auksjons- og rettshjelpsvirksomhet. Tillatelser som er gitt efter denne lov, beholder sin gyldighet.

De som har tillatelse efter den eldre lov til å drive inkasso-, auksjons- eller rettshjelpsvirksomhet, plikter innen 6 måneder efter nærværende lovs ikrafttreden å stille sikkerhet overensstemmende med § 3.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i straffeprosess-loven. 1 febr. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

§ 318 i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal lyde således:

Partene har rett til å skyte ut så mange lagrettemenn og varamenn som der er til stede fler enn ti eller i det i § 321 omhandlede tilfelle elleve eller tolv.

Påtalemyndigheten og tiltalte samt, i saker angående ærekrenkelser, den fornærmede, som har sluttet sig til forfølgningen, kan skyte ut et like antall, heri medregnet de lagrettemenn som påtalemyndigheten i henhold til lov om domstolene § 93 har skutt ut eller kunnet skyte ut. Er der efter dette en til overs, har tiltalte rett til å skyte ut denne; er der to til overs, kan tiltalte og fornærmede skyte ut en hver.

Er der flere tiltalte i samme sak, utøver de utskyttelsesretten i fellesskap. Blir de ikke enige derom, er de berettiget til å skyte ut et like antall hver. Kan heller ikke dette skje, av-

1 febr. gjøres det ved loddtrekning hvem som skal skyte ut det større
 Nr. 4. tall. Er der i sak angående ærekrenkelser flere fornærmede, gjelder om deres utskyttelsesrett samme regel.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

1 febr. Midlertidig lov om utførsel av vintersild.

Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å utføre fersk og saltet vintersild (stor- og vårsild), medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde en viss tid av året.

§ 2. Under fersk sild inngår også frossen sild, og sild som er konserveret på sådan måte at den kun anses holdbar for en kort tid. I tvilstilfelle avgjøres dette av fiskeridirektøren.

Likeledes avgjør fiskeridirektøren i tvilstilfelle hvorvidt en vare er vintersild eller ikke.

§ 3. Handelsdepartementet kan utferdige regler for salg av sild ved auksjon. Departementet er heri ikke bundet av de bestemmelser som ellers gjelder for auksjoner.

§ 4. Fiskerorganisasjonens vedtekter kan ikke godkjennes medmindre de har bestemmelser av følgende innhold:

1. Organisasjonen bygges på de i fisket deltagende fartøier med adgang også for lottfiskere til å bli medlemmer.
2. Organisasjonen skal, hvis den ønsker å delta i eksporten, danne eget eksportlag med eget styre og selvstendig regnskap.
3. Salgsstyrets formann skal være forretningskyndig og godkjent av Handelsdepartementet.
4. Handelsdepartementet kan utferdige bestemmelser om en appellinstans til å behandle klager. For øvrig har departementet rett til å føre kontroll med lagets virksomhet.

Utgiftene herved bæres av organisasjonen.

5. Regler for anvendelse av lagets oplagte kapital.

§ 5. Hvis forbud er utferdiget av Kongen i henhold til § 1, skal der ved utførsel forelegges tollvesenet bevidnelse fra

vedkommende fiskerorganisasjon for at silden er bestemt til utførsel som vintersild. 1 febr.
Nr. 5.

§ 6. Forsøkt eller fullført overtredelse av denne lov, eller av forskrift utferdiget i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 7. Denne lov gjelder til utgangen av 1939.

§ 8. Denne lov trer i kraft 1 januar 1937. Kongen kan bestemme at en eller flere paragrafer trer i kraft tidligere.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om varemerker og utilbørlige varekjennetegn og forettningsnavn av 2 juli 1910, med tilleggslover av 28 mars 1919, 27 mai 1921 og 9 juli 1923. 1 febr.
Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

Følgende paragrafer skal herefter lyde således:

§ 2. Merket må være egnet til i den almindelige omsetning å adskille den sökendes varer fra andres.

Merket må ikke utelukkende eller bare med uvesentlige tilsetninger eller forandringer gi uttrykk for varens fremstillingsmåte, tiden og stedet for dens tilvirkning, dens art, formål, kvalitet, pris, mengde eller vektforhold.

Ved avgjørelsen av et varemerkes karakter av særmerke blir å ta hensyn til alle faktiske omstendigheter, navnlig til hvor lenge merket har vært i bruk.

Merket må ikke

- stride mot lov, den offentlige orden eller være egnet til å vekke forargelse,
- inneholde noget, som åpenbart ikke motsvarer de virkelige forhold og derhos er egnet til å føre bak lyset,
- uten tillatelse av vedkommende myndighet inneholde offentlige våben, flagg eller andre offentlige emblemer eller merker, derunder de offisielle kontroll- eller garantimerker eller stempler som i innlandet eller, efter derom utferdiget kunngjørelse i «Norsk Kunngjørelsestidende», i en utenlandsk stat er innført for de samme eller lignende varer som dem, for hvilke merket gjelder. Merket må heller ikke

1 febr. inneholde efterligninger av sådanne emblemer eller merker
Nr. 6. som her nevnt,

- d. uten hjemmel gis et innhold, som har en tydelig fremtredende karakter av en annens firmanavn eller av navnet på en annen person eller avbildning av en sådan, og som ikke åpenbart sikter på en for lengere tid siden avdød person.

§ 3. Merket må ikke registreres, hvis samme merke for varer av samme eller lignende slags allerede i henhold til gyldig registrering nyter vern. Merket må heller ikke registreres, hvis registreringsmyndigheten finner, at samme merke allerede før innsendelsen av krav om registrering var vitterlig kjent innen vedkommende omsetningskrets som en annen forretnings særlige merke for sådanne varer, jfr. § 23. Ved «samme merke» forstås i denne lov også et merke, som er så likt et annet, at det er egnet til i den almindelige omsetning å fremkalle forveksling med dette.

Er et registrert merkes vern bortfalt, kan samme merke ikke kreves registrert av nogen annen for varer av samme eller lignende slags før ett år derefter.

Undtagelse fra forskriftene i denne paragraf kan skje, når der foreligger samtykke fra innehaveren av det eldre merke, og der etter de foreliggende omstendigheter ikke er grunn til å mene, at der ved registreringen opstår fare for villedelse.

§ 9. Registreringen kan ved dom kjennes ugyldig, forsåvidt vilkårene for varemerkevernet etter forskriftene i §§ 1, 2 og 3, 1ste og 4de punktum, jfr. også § 30, 2 b og § 31, ikke foreligger.

Søksmål kan reises av enhver, som deri har interesse, for såvidt vedkommer søksmål etter §§ 1 og 2 også av styret.

Når så vel merke-innehaveren som den, der angriper hans merke, derom er enig, kan spørsmålet om registreringsens gyldighet forlanges endelig avgjort av styrets annen avdeling. Herfor svares en avgift av kr. 150,00.

Styrets annen avdeling kan, når den finner at vilkårene for varemerke-vern åpenbart ikke har vært eller lenger er til stede, treffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, når merke-innehaveren ikke nedlegger innsigelse derimot. Sådan innsigelse må være innkommet senest innen tre måneder efterat styret har sendt ham melding om, at det akter å treffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, med opplysning om grunnen hertil.

§ 10. Et registrert merke kan ved dom frakjennes dets innehaver:

a. når samme merke allerede før innsendelsen av krav om registrering var kjent innen vedkommende omsetningskrets som en annen forretnings særlige merke for varer av samme eller lignende slags, jfr. § 23. 1 febr. Nr. 6.

b. hvis merke-innehaveren ved innsendelsen av krav om registrering var vidende om, at samme merke, forinden han innsendte kravet eller tok merket i bruk, allerede var tatt i bruk av en annen for varer av samme eller lignende slags.

Søksmål til frakjennelse må innledes av den forurettede innen tre år fra den dag merket er innført i varemerkeregistret, undtagen hvor kravet om registrering er fremsatt i ond tro.

Han kan, når merket er blitt frakjent dets innehaver, inngi krav om dets registrering uten hensyn til forskriften i § 3, 2net ledd.

§ 11. Kravet skal omfatte og ledsages av:

1. en til styret stilet skrivelse med oppgave om:
 - a. den sökendes navn eller firma og bopel,
 - b. den virksomhet, i hvilken varemerket skal brukes,
 - c. de varer eller vareklasser, for hvilke registrering ønskes,
2. to avbildninger av merket, samt forsåvidt påkrevet en forklaring av merket,
3. forsåvidt fullmektig er opgitt, en av denne vedtatt fullmakt,
4. kr. 40,00 som avgift for registrering og kunngjørelse. Blir merket å registrere i mer enn én klasse, svares for hver ytterligere klasse en tilleggsavgift av kr. 10,00.

Før registrering kan finne sted, må den sökende også ha innsendt til styret en til merkets trykning tjenlig type (klisjé) og ti avtrykk av merket, hvis største mål fastsettes ved forskrift overensstemmende med § 33. Type og avtrykk utkreves dog ikke ved merker som utelukkende inneholder bokstaver, tall eller ord, medmindre merket ønskes vernet i en særegen form.

§ 12. Krav om fornyelse skal omfatte hvad der er foreskrevet i foregående paragrafs post 1 og 2 og være ledsaget av en avgift av kr. 40,00 for fornyelse i én klasse samt av kr. 10,00 for hver ytterligere klasse innen hvilken fornyelse ønskes. Det kan bare fremsettes av den som i registret står som innehaver av varemerket og mottas ikke før begynnelsen av det siste år i den løpende termin.

Mot tillegg i avgiften av i det hele kr. 10,00 kan fornyelseskravet inngis inntil tre måneder efter utgangen av den løpende termin.

Er kravet ikke innkommet ved utgangen av den løpende

1 febr. termin, varsler styret merkets innehaver; undlatelse herav
Nr. 6. medfører dog intet ansvar.

For hver klasse, for hvilke den søkende har krevet, men ikke opnådd registrering eller fornyelse, tilbakegis ham kr. 10,00.

§ 28. Søksmål efter denne lovs § 9 hører under Oslo byrett. Styret skal varsles ved dets chef.

§ 30. Krav på vern efter nærværende lov tilkommer alene dem, som her i riket driver sådan virksomhet som i § 1 nevnt.

Dog kan Kongen under forutsetning av gjensidighet slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter dette vern også skal bli dem til del, som utenfor riket driver sådan virksomhet.

I dette tilfelle gjelder for de varemerker, som registreres, følgende:

1. Krav må inngis her i riket på foreskrevet måte, hvorhos kravet for å være gyldig må ledsages av fyldestgjørende opplysning om, at merket på foreskrevet måte er krevet vernet i den fremmede stat. Denne avhengighet av vernet i hjemlandet gjelder dog ikke like overfor stater, som for merker, som her fra landet er krevet vernet, ikke gjør vernet avhengig av at det her er gjenstand for vern og heller ikke like overfor stater, med hvilke der inngås en gjensidig overenskomst herom.
2. Under forutsetning av tilsvarende rett for norske varemerker kan det fastsettes:
 - a. at merket under nærmere fastsatte vilkår her skal registreres og vernes således som det i den fremmede stat er gyldig registrert. Registreres utelukkende efter denne forskrift et merke som ellers ikke vilde ha kunnet opnå vern her i riket, gjelder vernet ikke i videre omfang eller for lengere tid enn i den fremmede stat.
 - b. at de, som i vedkommende fremmede stater på foreskrevet måte har innsendt krav om et merkes registrering, innen en viss tid efter sitt først inngitte krav i noget av de til overenskomsten hørende land skal kunne inngi krav om merkets registrering her i riket, uten at mellomkommende omstendigheter skal hindre virkningen av det her inngitte krav.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets regl.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om forlengelse av se- 1 febr.
songtollen for friske epler og pærer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 28 januar 1936 fattet følgende beslutning:

«Den for friske epler og pærer «Fruktar 1. d.» inntil
utgangen av januar gjeldende grunntoll, kr. 0,40 pr. kg, for-
lenges til å gjelde til og med 7 mars 1936.»

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 1 februar 1936.

Under rikets segl

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kronprinsregentens resolusjon.

1 febr.

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860
med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av
Sarpsborg bystyre i møte 19 desember 1935 om tillegg
til § 18 punkt 2 og § 25 punkt 7 i de ved kongelig resolu-
sjon av 20 april 1934, jfr. kongelig resolusjon av 8 mars
1935, stadfestede almindelige helseforskrifter for
byen.

De stadfestede tillegg til helseforskriftene lyder så:

1. § 18 punkt 2, gis følgende tillegg: «I lokalet må være
innlagt springvann og vask, samt varmtvannsbeholder».
2. § 25, punkt 7, gis følgende tillegg: «Undersøkelse må
finne sted minst en gang hvert 5te år. Til fjøset må der
ikke innkjøpes, og heller ikke må der i fjøset innsettes
andre dyr enn de som har vært tuberkulinundersøkt i
løpet av de siste 5 år».

Kronprinsregentens resolusjon.

1 febr.

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av
16 mai 1860 med senere forandringer og i henhold til
§ 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkulose
sykdommer av 8 mai 1900 med senere forandringer med-
deles stadfesting på vedtak av Ibestad herredstyre,
Troms fylke, i møte 12 juli 1934 om nye alminde-
lige helseforskrifter, epidemiforskrifter og for-
skrift om meldeplikt når tuberkuløs syk flytter, dog med
noen forandringer som er tatt inn i forskriftene.
- II. Fra den tid de nye forskrifter trer i kraft, opheves de
ved kongelige resolusjoner av 1 april 1882 og 8 desember

1 febr.

1900 for Ibestad herred stadfestede almindelige helseforskrifter og epidemiforskrifter.

De stadfestede nye forskrifter skal lyde så:

Helseforskrifter for Ibestad herred.

Om tilsynet.

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valgt blandt helserådets medlemmer. Tilsynsmennene har hver i sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte efterat nyvalgt herredstyre har begynt sin virksomhet, og gjør tjeneste til næste valg.

Om bygningsvesen.

§ 2. Ved opførelse eller påbygning av bolig som er bestemt til varig opphold for mennesker, eller av uthus til sådan bolig skal melding derom sendes nærmeste medlem av helserådet. Følgende blir å iakttas:

- a. Til hustomt skal velges et sted med lett adgang til godt og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakkavløp.
- b. Avstanden mellom beboelseshus og matbod på den ene side, og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre på den annen side, skal være minst 10 meter.
- c. Bebyggelsen skal ordnes således at beboelsesrummene får så meget sol som den til rådighet stående plass gir adgang til, og ikke uten nødvendighet bortta sollyset fra andre beboelseshus.
- d. Matjorden skal fjernes fra byggetomten. Denne må være tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning beskyttet mot overvann og tilsig fra gjødselbinge, kloakk eller lignende, og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig.
- e. Ethvert våningshus skal ha grunnmur av gråsten eller betong av minst 30 cm høide over jorden. Der skal være et isolerende mellemlag mellom grunnmuren og nederste del av bygningen. Hvor der ikke er kjeller under huset, skal der være minst 60 cm avstand mellom første etasjes golv og underliggende jordsmon. Grunnmuren skal være tett og føres ned i frostfri dybde, og hvor der ikke er kjeller skal alle fire sider forsynes med trekkhuller av minst 15 × 15 cm størrelse.
- f. Gulvene skal være tette, og i første etasje dobbelt med ren tørr gulfyll imellem; torvmuld tillates ikke brukt. Himlingen skal i øverste etasje være dobbel.

- g. Ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak skal minst 1 febr. være 2,35 m mellom gulv og tak. I rum med skråtak må en så stor del av rummet som svarer til halvdelen av dettes gulvflate ha en høide på minst 2,35 m, og høiden under skråtaket må intet sted være under 1,25 m.

I ethvert beboelsesrum skal der være minst ett vindu som kan åpnes mot fri luft. I eldre beboelsesrum hvor der ikke er noe vindu som kan åpnes skal sådant eller ventil anbringes senest ett år, efter at disse forskrifter er blitt stadfestet. Vindusflaten i beboelsesrum må aldri utgjøre mindre enn 1 m².

- h. Kjellerne skal være tørre, rene og luftige. Hvis det jevnlig samler sig vann i kjeller, kan helserådet kreve slik avgrøftning av grunnen at kjelleren kan holdes tørr. Kjeller skal ha vindu eller annen åpning for tilføring av frisk luft. Kjellerrum skal ha en høide av minst 1,75 m.
- i. Kjelleren må ikke uten helserådets tillatelse benyttes til beboelse. I bebodde kjellerrum og kjellere som benyttes til verksted eller handel skal rummenes og vindusflatens størrelse være som for almindelige beboelsesrum bestemt. Den over jordflatens nivå liggende del av lysåpningen skal utgjøre minst $\frac{2}{3}$ av den samlede vindusflate. Gulvet må dekkes med asfalt, sement eller annet vanntett materiale, og ovenpå samme legges tregulv uten fyll. Der må isoleres og dreneres tilstrekkelig, og gulvet må ligge minst 0,5 m over høieste grunnvannstand. Utenfor disse beboelsesrum og utenfor de øvrige rum som ved dør eller åpning står i forbindelse med disse, skal der anlegges en luft- og lysgrav som er minst 60 cm bred. Lysgraven skal gå 20 cm under gulvets nivå og skal være tilstrekkelig drenert, så opsamling av vann lett finner avløp. For øvrig må byggherren iaktta alle de forskrifter helserådet for hvert tilfelle måtte gi med hensyn til rummenes nødvendige ventilasjon eller øvrige sanitære innretninger.

Innredes bryggerhus, stryke- eller rullerum i kjeller, må der også sørges for, at rummene efter omstendighetene blir tilstrekkelig tørre, lyse og rummelige. Der må her som annetsteds, hvor sådanne rum brukes, sørges for at fuktighet og damp blir avledet ved passende innretning: dampette, ventilasjonsåpning eller lignende.

§ 3. Finner helserådet at noe bebodd hus, arbeids- eller forsamlingsrum er skadelig for helsen på grunn av utetthet, fuktighet, urenslighet, mangel på lys eller luft, ved overfyl-

1 febr. ling av mennesker eller av andre sanitære grunner, kan helserådet forby dets bruk til manglene er rettet.

§ 4. Brukes kokeovn i beboelsesrum skal der sørges for tilstrekkelig avledning av damp enten ved røkhette eller annen betryggende ventilasjon.

§ 5. Husdyr undtagen hund og katt må ikke ha stadig opphold i våningshus eller matbod, eller rum som har tak eller vegger felles med sådant.

§ 6. Akter noen å sette igang bedrift som ved stank eller giftige gassarter kan forurense luften eller som en på annen måte kan frykte for vil bli til skade for arbeidernes eller naboens helse, skal planen for anlegget på forhånd bli forelagt helserådet, og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og driften å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter. Bedrift av denne slags som er i virksomhet er underkastet helserådets tilsyn og vedkommende har til enhver tid å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter.

§ 7. Arbeidsrum og verkstedlokaler er undergitt helserådets tilsyn og de bestemmelser det måtte gi for å hindre sanitære misligheter i det enkelte tilfelle. Helserådet kan kreve anbragt de ventilasjonsinnretninger som det finner nødvendige.

Om renhold m. m. i forsamlingslokaler og i skoler er det ved kongelige resolusjoner utferdiget særskilte forskrifter — jfr. kongelige resolusjoner 25 april 1913 og 20 november 1931 med tillegg 16 september 1932 — som skal være opslått i hvert forsamlingslokale og i hver skole; likeså for kirker, jfr. kongelig resolusjon av 29 september 1934. Likeledes skal i hver garasje eller annet rum, hvor motorvogn hensettes, være ophengt den i henhold til kongelig resolusjon av 17 april 1931 utferdigede plakat med advarsel mot ekshaustgass. Om ventilasjon i garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner henvises til samme kongelige resolusjon.

Om private anstalter som er beregnet på å ta imot syke henvises til de ved kongelig resolusjon av 22 januar 1932 utferdigede forskrifter. Opførelse av slik anstalt må i god tid før arbeidet påbegynnes meldes til medisinaldirektøren. Det samme gjelder innredning av slik anstalt i bygning som alt er opført, eller flytning, utvidelse og større forandring.

Priveter og avfallsstoffer.

§ 8. Til ethvert våningshus skal der innrettes et privet, som må ligge minst 10 m fjernet fra eget eller andres vå-

ningshus og matbod og fra offentlig eller privat felles vei. Fra 1 febr. privetet må der ikke kunne skje tilsig, hverken til noen av de nevnte steder, eller til opkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann til mennesker eller husdyr eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann som brukes i bedrift som omsetter eller tilbereder nydelses- eller næringsmidler.

Ved bygninger og steder hvor der jevnlig samles meget folk, f. eks. ved kirker, bedehus, forsamlingslokaler og lignende, skal der være priveter av sådan størrelse og innretning, som helserådet i hvert enkelt tilfelle bestemmer. De skal alltid holdes rene.

Privetbinger skal være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan mengde at ekskrementene til enhver tid er tildekket. Bingene skal tømmes minst to ganger årlig, og for øvrig så ofte som helserådet finner det nødvendig av sanitære grunner.

Priveter kan anbringes i egen bygning eller i annen ut- husbygning i kortere avstand fra våningshus, matbod etc., hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas:

Privetet skal ha tette vegger, og dør som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu som kan åpnes mot fri luft, og luftpipe som munner ut under setet. Åpningen i setet skal forsynes med tett og hengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere, skal de stå på støpt, tett underlag og må ikke være synlig utenfra. De skal jevnlig påfylles strøelse, så ekskrementene til enhver tid er dekket. Beholderne skal tømmes før de er blitt $\frac{3}{4}$ fulle og efter hver tømning ordentlig rengjøres.

Klosett kan anbringes i våningshus når følgende iakttas:

Klosettrumets gulv skal være belagt med hårdt, for vann ugjennemtregelig beleg. Loft og vegger skal være tette. Rummet skal være forsynt med vindu, som kan åpnes mot fri luft, og med luftpipe som munner ut over husets tak. Det må ikke være umiddelbar adgang til klosettrumet fra beboelsesrum, kjøkken eller fra rum hvor matvarer opbevares. Det kan være innrettet som klosett med flyttbare beholdere eller som vannklosett. Klosett i våningshus må for øvrig i hvert enkelt tilfelle være godkjent av helserådet.

Urinsteder skal gis avløp til kloakk eller annet av helserådet godkjent sted. De skal holdes godt rene. Urinstedet og dets avløp skal alltid innrettes således, at der ikke skjer tilsig derfra til våningshus, mathus, offentlig eller privat felles vei, til brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller vann

1 febr. til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

§ 9. Sjøppel, feieskarn eller annet avfall eller illeluktende stoff, så vel fra beboelsesrum som fra bedrifter, skal enten brennes, samles i tette, med lokk forsynte kasser (sjøppelkasser), legges i kompost, eller bortbringes til steder som dertil måtte være anvist av helserådet. Komposter eller annet oplag av avfall eller gjødselstoffer må ikke legges nærmere allfarvei, beboelseshus eller matbod enn 20 m. De skal alltid holdes vel tildekket med jord, og de skal anlegges slik, at der ikke skjer tilsig til brønn eller bekk hvorfra tas drikkevann.

Åtsler skal enten brennes eller nedgraves på et avsides sted minst 1 meter under jordoverflaten. For dyr som har lidt av smittsom sykdom, som er undergitt det offentliges særlige forsorg, blir de regler å følge, som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 10. Transport av gjødsel på allfarvei må foregå på sådan måte at intet spilles. På jordsmon som har helling til brønn eller bekk hvorfra vann blir benyttet til drikkevann for menneske eller dyr, må gjødsel ikke spres nærmere enn 5 meter.

Kloakker.

§ 11. For tettere bebyggede strøk gjelder følgende bestemmelser:

Enhver tomt skal før den bebygges dreneres ordentlig. Grunnvann, overvann samt spill og skyllevann skal efter helserådets nærmere bestemmelse skaffes lukket avløp til offentlig kloakk, hvis dette lar sig gjøre uten uforholdsmessige omkostninger for eieren. I motsatt fall bestemmer helserådet hvorledes avløpet i hvert enkelt tilfelle skal ordnes.

Eier av våningshus er pliktig til å anlegge kloakk eller å omlegge eldre kloakkanlegg på den måte som helserådet bestemmer, når det efter helserådets skjønn av sanitære grunner anses påkrevd og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger for eieren.

Drikkevann.

§ 12. Brønner hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter nærings- eller nydelsesmidler, må på ingen måte forurennes. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann, som er tatt fra et sted som ligger privet, gjødseleplag eller urinsted nærmere enn 10 meter eller har tilsig fra sådanne steder.

Bekker og lignende må ikke uten helserådets tillatelse forurennes.

Der må i brønner eller vanninntaks umiddelbare nærhet 1 febr. ikke foregå vasking eller skylling av klær eller lignende.

Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte være beskyttet mot forurensning av overvann. De skal være muret eller på annen måte være klædd på sidene, forsynt med tett, tilstrekkelig overbygg og hengslet lokk. Bunnen skal være dekket med pukken eller stenheller. Brønnen skal renses eller tømmes minst én gang om året.

§ 13. Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig rent vann.

§ 14. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevanntak benyttet når vannet antas å være skadelig eller farlig for mennesker eller dyr.

Gårdsrum.

§ 15. I tettere bebyggede strøk og ellers hvor helserådet finner det påkrevet skal gårdsrummet til hvert beboelseshus holdes rent og tørt, ujevnheter i jordsmonnet må fjernes så der ikke dannes sølepytter.

Fjøsset og melkens behandling.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelig resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 16. Fjøs hvorfra leveres melk til salg — heri innbefattet leveranse til meieri skal være lyst, rent og godt ventilert. Minst én gang hvert år skal der foretas hovedrengjøring i fjøset, da så vel gulv som tak og vegger vaskes med såpe og varmt vann, eller overstrykes med kalkpuss. Etter rengjøringen skal fjøset i flere dager utlufes.

Kuene skal holdes rene. Den største renslighet må iakttas med melkekopper og melking. I hvert fjøs skal der være et tilstrekkelig antall vaskefat med såpe og rent vann og rene håndklær.

Den som melker skal være iført rene overklær og skal før melkingen av hver ku såpevaske sine hender. Er juret eller kuas bakpart tilsølet, må de tilsølede partier grundig vaskes og etterpå tørres av fullstendig med ren, tørr, hvit klut.

Under melkingen må ombæring av stråfor, utmåking av gjødsel, eller annet arbeide som frembringer støv eller stank i fjøset, ikke finne sted.

Efter at hver ku er melket, skal melken straks bringes

1 febr. i et rum som er adskilt fra det øvrige fjøs med tette vegger og tett dør.

Dette rum skal holdes rent og luftig. Det skal ha slagvindu ut mot fri luft og være forsynt med tett gulv. Hvis melken siles skal det gjøres gjennom ren sil direkte i transportspannet.

Transportspannene skal være av stoff som helserådet godkjenner. De må ikke være av sink, galvanisert eller dårlig fortinnet, se nærmere forskriftene i henhold til næringsmiddeloven.

Transportspannene skal vaskes i sterkt såpevann, så snart de er tømte, skylles med kokende vann og lufttørres. De skal ikke stå henslenkt ved veikanten, men straks hentes hjem og vaskes. De skal ha vid hals, så en hånd med letthet kan føres ned og vaske dem.

Der må alltid sørges for at melken avkjøles hurtigst mulig og stadig holdes avkjølet. Den må under ingen omstendigheter opbevares i soverum eller rum hvor syke mennesker oppholder sig.

§ 17. Ved sykdom blandt besetningen eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmestboende helserådsmedlem, som skal undersøke saken og derefter gi melding herom til helserådets ordfører.

§ 18. Melk må ikke selges eller leveres på meierier:

- a. Når melkemengden hos avlatende kuer er under 2 liter eller i de første dager efter kalvingen. I siste tilfelle kan dog melken avhendes under betegnelsen «råmelk».
- b. fra kuer som det er grunn til å mistenke for å lide av mule- og klovsyke, smittsom kalvekastning, miltbrand, jurbetendelse eller annen jursykdom, børbetendelse, efterbyrdens tilbakeholdelse, diarree, pyæmi, sepsis (blodforgiftning) andre av feber ledsagede sykdommer, større væskende sår, gulsot, utflod, forgiftninger eller av annen sykdom, som efter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Heller ikke må melk selges fra kuer som er sterkt avmagret eller som har tuberkulose.
- c. fra kuer som behandles med lægemidler, som ved å gå over i melken gjør denne skadelig for sundheten eller bibringer den usmak (arsen, brekkvinsten, kvikksølv, nyserot, terpentin og lignende), før den behandlende dyrlæge har gitt tillatelse til levering,
- d. fra steder hvor der i melkeprodusentens familie, tjenerpersonale, eller blandt andre på gården boende personer eller familier er optrådt tegn som tyder på tilfelle av farlig smittsom sykdom. Fra sådanne steder må ikke

melk avhendes eller leveres på meieri, før helserådets 1 febr. ordfører har gitt tillatelse hertil.

- e. når melk på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenselig behandling eller fremmede bestanddeler adskiller sig fra det vanlige.

§ 19. Enhver fjøseier som selger eller leverer melk er forpliktet til, i det i § 18, d nevnte tilfelle, når helserådet forlanger det, å skaffe lægeattest for at ingen av dem som behandler melken og ingen av hans husstand eller noen for øvrig på den gården lider av farlig smittsom sykdom. Han er enn videre forpliktet til, på forlangende av helserådet, å skaffe attest fra autorisert dyrlæge for sundhetsstanden blandt fjøsets besetning.

Et eksemplar av disse forskrifter skal være opslått i et hvert fjøs hvorfra salg eller levering av melk foregår.

§ 20. Helserådet kan forby fjøs, meieri eller handlende å selge melk eller fløte:

1. Når vedkommende frembyr eller fremsender til forhandling melk eller fløte som av grunner som nevnt i §§ 17 og 18 må anses sundhetsskadelig eller uskikket til menneskeføde.
2. Når vedkommende ikke overholder bestemmelsene i §§ 16 og 19.
3. Når der finnes åpenbare misligheter ved den til salg frembudte melk, ved spannene eller ved melkestellet for øvrig.
4. Når melken kommer fra fjøs, hvor renhold, lysforhold, luftveksel og vannforsyning efter helserådets skjønn ikke er tilfredsstillende, og hvor kuene ikke holdes forsvarlig rene. Gårdens og fjøsets vannforsyning må være tilfredsstillende og beskyttet mot forurensning ved tilsig fra gjødelsplass, ved skyllevann fra husholdningen, ved overvann fra vei eller gjødslet mark og lignende.

Salgsforbud kan først nedlegges efterat helserådet eller dets ordfører gjennom vedkommende forhandler eller direkte har gjort opmerksom på omhandlede misligheter, og disse likevel ikke straks rettes, eller når de gjentar sig. Forbudet varer til helserådet igjen har gitt tillatelse til melkesalg.

Salg av fødevarer m. v.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelig resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 21. Til bruk for mennesker må ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige

1 febr. nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt eller på annen måte overdratt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt det tilbørlige renhold ved varenes tilvirkning, opbevaring og forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver. Jfr. næringsmiddelovens § 5.

Helserådet kan forby salg eller annen overdragelse av nærings- eller nydelsesmidler fra steder, hvor der er eller næres frykt for å være tilfelle eller finnes basillebærer av ondartet smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Helserådet kan beslutte at varer som finnes skadelige for sundheten skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommendes bekostning.

Butikker m. v.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 22. Bakerier, slakterier, pøsemakerier, meierier og andre steder hvor næringsmidler tilvirkes, behandles eller opbevares, må ikke opprettes, flyttes eller forandres uten først å være meldt til og godkjent av helserådet.

Slike rum — både de som herefter innredes og de som allerede er innredet — skal til enhver tid stå under helserådets tilsyn, og eieren skal være pliktig til uopholdelig å utføre de pålegg som helserådet måtte finne nødvendige for å hindre at næringsmidlene forurenses eller bederves.

Rummene skal være tilstrekkelig store og lyse, og således innrettet at de lett kan utluftes og rengjøres. De skal holdes godt luftet og rene. Tørr feining er forbudt. Rummene må ikke benyttes til soverum eller kjøkken; de skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær. Betjeningen skal iaktta renslighet, og skal jevnlig vaske hendene og alltid etter bruk av privet.

Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså spyting på gulvet. I ethvert slikt rum skal være opslått særtrykk av ovenstående bestemmelser.

§ 23. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal være anbragt fotskraper. Gulv

og disk skal daglig rengjøres. Tørr feiging er forbudt. Spyting på gulv er ikke tillatt. Plakater opsettes med «Spytting strengt forbudt».

De bestemmelser som er gitt i § 22 for bakerier, slakterier m. v. skal også gjelde for butikker, hvor der selges melk, fløte eller andre næringsmidler.

Alle matvarer må være beskyttet mot støv og annen urenhet, så vel i butikken som i tilberednings- og lagerrum. De skal anbringes i rene og tildekkede kar, i tette skuffer eller i skap med dører. Vekt- og måleredskaper som benyttes ved handel med matvarer skal være rene. Mål og kar hvis glassur eller fortinning er defekt skal kasseres eller istandsettes.

Melk og fløte må ikke oppbevares sammen med varer som kan gi dem usmak, forurensning eller bederve dem, (f. eks. fisk, gammelost, petroleum, poteter og lignende). All melkehandel må foregå fra egne butikker (melkebutikker) eller rum, hvor den største renslighet må iakttas, og hvorfra der ikke må selges varer som kan gi melken usmak.

Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller i urent papir. Ved transport av melk, fløte eller andre matvarer skal de beskyttes mot regn, støv eller all annen forurensning.

I butikker hvor matvarer forhandles skal der være vaskestell med tilbehør, og betjeningen pålegges jevnlig å vaske sine hender og alltid etter bruk av privet. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem de selv kjøper. Tobakksrøking er forbudt i butikker hvor der selges matvarer.

Utsalgsteder for matvarer må ikke brukes til soverum eller kjøkken eller stå i direkte forbindelse med slike rum.

I enhver butikk innen herredet skal der være opslått et særavtrykk av denne paragraf.

Bakerier.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 24. Foruten de almindelige bestemmelser i § 22 skal følgende gjelde:

- a. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan gi anledning til støv eller stank eller hindre en ordentlig rengjøring, må ikke finnes i bakeri.
- b. Bakeriet skal alltid holdes ordentlig rent. Hver dag etter endt arbeide skal gulvet vaskes. Tak og vegger skal vaskes minst hvert fjerdingår, og vinduer og dører minst hver fjortende dag.

- 1 febr. c. Bakertrau og bakerbord, surkasse samt andre gjenstander som benyttes til bakningen som hyller, plater, fjeler m. m. må holdes omhyggelig rene. Smør, melk og andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakverk, må oppbevares i rene, tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må tillages for dagens behov. Strykevisker må rengjøres hver dag i kokende vann.
- d. Melsekker må renses og børstes omhyggelig for støv og smuss, før innholdet tømmes i bakertrauet.
- e. I bakeriet er bruk av tobakk i hvilken som helst form forbudt, og piper og tobakk må ikke henlegges på sådanne steder at mel, deig eller brødvarer kan forurennes.
- f. Bakerne skal under sitt arbeide være iført en egen drakt, som ikke må benyttes utenfor bakeriet, og som må skiftes ren minst én gang i uken.
- g. Bakerne skal vaske sine hender og armer før arbeidet begynner, og alltid etter bruk av privet, og det er forbudt personer som lider av utslett eller sår på hender eller armer å arbeide i bakerier.
- h. Alle brødvarer skal behandles med den største renslighet, og ved ombringelse eller forsendelse føres i tildekkede kurver eller rene kasser.

Slakterier og kjøttutsalg m. v.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933, og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 25. Foruten de almindelige bestemmelser i § 22 skal følgende gjelde:

- a. Dyrenes innvoller skal uttas og fjernes like etter avlivningen. Avlivede dyr må ikke bringes til salgssteder med innvoller i undtagen dem som er nødvendige for kjøttkontrollen. Under slaktingen og under arbeide i pølse-makerier skal den strengeste renslighet iakttas. I slakteriet skal der under kjøttets stivning være god gjennomtrekk. Avfall skal hurtigst mulig fjernes. Det skal legges i en tett jernkasse med lokk. Kassen tømmes minst to ganger ukentlig i vinterhalvåret og minst tre ganger ukentlig i sommerhalvåret. Etter hver tømning renses den omhyggelig og desinfiseres med klorkalk. Den må ikke stå i selve slakteriet eller pølse-makeriet. Rengjøring av mave og tarmer tillates ikke i rum hvor kjøtt oppbevares.

- b. I slakterier og pølsemakerier skal der være vanntett gulv med avløp til kloakk. Gulv, tak og vegger, hyller og disker skal alltid holdes omhyggelig rene.
- c. Der må iakttas den strengeste renslighet med de i disse lokaler stående maskiner og slakteredskaper, som alltid må rengjøres straks etter bruken. Slakteriet må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grishus eller stall.
- d. De i slakteriet eller pølsemakeriet beskjeftigede personer skal være iført rent antrekk av lerret (forklæ med brystsmekk, forermer og hvit lue). Dette antrekk må avtas når arbeidsstedet forlates, herunder også ved benyttelse av privet. Der skal i ethvert slakteri finnes vaskevann, såpe og rene håndklær.
- e. Bruk av tobakk er forbudt i slakterier og pølsemakerier.
- f) Om salg av kjøtt, blod, fett, innmat eller andre deler av selvdøde dyr og av dyr som er slaktet på grunn av sykdom, henvises til de forskrifter som er utferdiget i henhold til næringsmiddeloven.

§ 26. Utsalgssteder for kjøtt må ikke benyttes til beboelsesrum eller stå i direkte forbindelse med beboelsesrum.

I utsalgssteder skal disker, bord, gulv og hyller vaskes daglig, vegger, dører og vinduer minst én gang hver uke, og taket minst én gang hver tredje måned.

Veggene skal være hvite. De i kjøttutsalg beskjeftigede personer skal være iført helt og rent antrekk av lerret (jfr. § 25, d). Dette antrekk må avtas når arbeidsstedet forlates, herunder også ved benyttelse av privet.

I ethvert kjøttutsalg skal være vaskevann, såpe og rene håndklær.

Bruk av tobakk er forbudt i kjøttutsalg.

Kjøtt skal utstilles slik at kjøperne lett kan finne hvad de ønsker uten å berøre stykkene. Der skal for publikum på synlige steder være opslått plakater om, at det er forbudt å berøre annet kjøtt enn det vedkommende kjøper.

Kjøtt må ikke opbevares i utsalg eller slakteri til det får bedervet lukt eller smak.

Om de stoffer som kan brukes til konservering av kjøtt og derav tilberedte varer henvises til forskriftene i henhold til næringsmiddeloven.

Økser, kniver, sager og kverner må holdes omhyggelig rene.

I ethvert kjøttutsalg, slakteri og pølsemakeri skal et eksemplar av reglene for disse være opslått.

§ 27. Kjøtt eller kjøttvarer må ikke transporteres i urene vogner eller transportmidler. Under transporten skal kjøttet eller varene innpakkes i rent lerret eller være dekket med

1 febr. rene presenninger. Det er forbudt under transporten å sitte på eller trå på varene.

For forhandling av fødevarer under åpen himmel kan helserådet gi nærmere regler som stemmer med foranstående.

Hoteller og losjikus.

§ 28. For servering gjelder også bestemmelsene i § 29 om bevertningssteder.

I ethvert soveværelse skal der for hvert individ være minst 10 m³ luft.

Værelsene utluftes grundig hver dag, gulvet vaskes daglig. Hovedrengjøring av værelsene skal foretas minst fire ganger om året.

Overbredsler på sengene forsynes med lerretspose, og denne samt putevar og underlagen skal skiftes for hver ny losjerende. Sengklær for øvrig skal vaskes eller dampes minst fire ganger om året. Sengene skal hver dag stå opslått minst tre timer til utluftning.

På hvert værelse må der finnes vannkaraffel og dessuten et glass for hver person. Håndklærne skiftes for hver ny losjerende. Der skal være vaskefat samt minst et håndklær for hver person. I hvert rum anbringes spyttebakker, som tømmes og rengjøres hver dag. Spyting på gulvet er forbudt.

Dersom verten kommer til kunnskap om, at han har hatt personer som lider av smittsom sykdom, i losji, har han øieblikkelig å melde det til helserådets ordfører og etterkomme de pålegg som denne gir ham.

Privetet skal hver dag ettersees og vaskes.

Bevertningssteder og forsamlingslokaler hvor der foregår servering.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 29. Kaféer og bevertningssteder hvor mat og drikkevarer serveres mot betaling står under helserådets kontroll.

De rum hvor der serveres holdes rene og godt ventilert. Gulvet vaskes hver dag. Et tilstrekkelig antall spyttebakker må finnes i hvert serveringsrum. Det er forbudt å spytte på gulvet.

Hovedrengjøring av lokalene skal foregå minst fire ganger om året.

Opvasken av spisestellet må være nøiaktig, idet der bru-

kes tilstrekkelig og meget varmt vann. Opvasken må utføres 1 febr. etter de forskrifter som er gitt ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 for herberger, losjhus, pensjonater, hoteller, bevertningssteder og forsamlingslokaler hvor der foregår servering, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 27 mars s. å. Plakat herom skal være hengt eller slått op.

Bord og stoler skal holdes rene.

Hvis ikke tilstrekkelig renslighet overholdes, kan helse-rådet forby videre servering.

Fiskebåter.

§ 30. På båtlosjier skal der gjøres rent hver dag og vaskes minst to ganger i uken. Der skal finnes tilstrekkelig antall spyttbakker som skal rengjøres hver dag. Spyttning på dørken er forbudt.

Skottet mellom opholdsrum og motorrum skal være så tett at ikke ekshaustgass trenger gjennom.

Der skal påses at intet ligger og råtner under dørken, og at farkosten har friskt vann på kjøllen. Notbas eller høvedsmann har å påse at forholdsreglene overholdes.

Tuberkulose og andre smittsomme sykdommer.

§ 31. Når en tuberkuløs forandrer bopel, skal melding herom skje til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den syke selv, som den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter.

For tjenestefolk påhviler meldeplikten vedkommende husbond.

§ 32. Personer fra fremmede kommuner må ikke mottas til forpleining mot godtgjørelse uten at de har lægeattest for, at de ikke lider av akut smittsom sykdom eller av syfilis i smittsom form. Såfremt de lider av noen sådan sykdom, må forholdet først godkjennes av helserådets ordfører. Det er forbudt kvinner som lider av venerisk sykdom å ta tjeneste som amme eller barnepike.

§ 33.

- a. Ved opptreden av sykdomstilfelle som det kan være grunn til å tro er av ondartet og av smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar, som har å gjøre anmeldelse herom i overensstemmelse med § 14 i lov av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, så vidt omstendighetene tillater.
- b. Avsondringen må omfatte ikke bare den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander som de syke benytter,

1 febr.

eller som de syke har benyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke opbevares i de rum der den syke oppholder sig.

- c. Inntil læge kommer til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellom det sted hvor sykdommen har optrådt og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Navnlige må personer som hører til samme husstand som den syke ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger.
- d. Sammenkomster i selskaper eller andre øiemed, som ikke er uopsettelig eller absolutt nødvendig, må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.
- e. Når læge er kommet til stede, skal han foreløbig treffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke, hans husfeller og omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander, som sykdommens beskaffenhet krever og omstendighetene tillater, og med hensyn til andre sanitære forhold når dette finnes påkrevet. Det må overlates til lægens skjønn efter omstendighetene å meddele forskrifter i skriftlig form. De må i hvert fall nøie efterkommes og er gjeldende inntil de tilbakekalles av lægen selv, eller opheves av helserådet eller dets ordfører.
- f. Leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted hvor sykdommen er opstått, må dette opføre inntil tillatelse er meddelt av helserådets ordfører.
- g. Barn fra den husstand hvor sykdommen er opstått, må ikke søke skole før tillatelse er meddelt av helserådets ordfører. Optrer sykdommen i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil helserådets ordfører har avgitt nærmere bestemmelser.
- h. Så snart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i den anledning trufne forføininger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføininger som efter tilfellets beskaffenhet er nødvendige. Angående basilleutskillere av tyfus henvises til kongelig resolusjon av 20 oktober 1933, jfr. Socialdepartementet rundskrivelse av 30 november s. å.

§ 34. Lider skolebarn av utøi, skabb eller annen smittsom hudsykdom, skal læreren tale til deres foreldre eller foresatte om forholdet. Hjelper ikke dette, skal helserådets ordfører underrettes.

Offentlige boksamlinger.

1 febr.

§ 35. Bøker må ikke utlånes til personer som lider av smittsom sykdom, eller til personer som tilhører husstand hvor der er sådan sykdom. Hvis en person som har tillåns bøker fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom, eller sådan bryter ut innen den husstand som han hører til, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres.

Alle bøker i offentlig boksamling skal én gang årlig ettersees av den som forestår boksamlingen sammen med nærmest boende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

Tjenerhold.

§ 36. Tjenere skal skaffes tilstrekkelig ventilerte, tette og varme soverum særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere.

Brukte ting.

§ 37. Det er forbudt å innføre, selge eller bortgi brukte gang- og sengkler og andre brukte tekstilvarer av ethvert slags samt brukte møbler, kjøkken- og spisestell uten tillatelse av helserådets ordfører, som før sådan tillatelse meddeles skal forlange sig forelagt tilfredsstillende bevidnelse for at sakene er desinfisert og rengjort. Det samme gjelder gang-, sengkler og andre gjenstander av ethvert slags som har vært brukt eller har henstått i hus eller rum hvor personer med smittsom sykdom har opholdt sig. Kan eieren eller selgeren ikke skaffe sådan bevidnelse, må sakene ikke avhendes eller overlates andre til bruk, før de er rensset efter bestemmelse av helserådets ordfører, og der foreligger bevidnelse fra ham om at så er skjedd.

Overholdelse av helseforskriftene.

§ 38. Undlater noen innen den av helserådet fastsatte frist å treffe de forføininger som i henhold til helseforskriftene eller de av helserådet i hvert tilfelle lovlig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la forføiningene utføre på vedkommendes bekostning.

Er det tvil om hvem der i tilfelle skal etterkomme et påbud, har helserådet å holde sig til eieren.

Under særegne forhold kan helserådet innrømme fravikelse fra helseforskriftene.

Ordføreren har alltid å treffe avgjørelser på helserådets vegne hvor en hurtig beslutning kreves, og der ikke er tid til å vente på avholdelse av helserådsmøte. Saken forelegges derefter snarest mulig helserådet.

- 1 febr. Der skal alltid finnes et tilstrekkelig antall trykte eksemplarer av disse forskrifter til gratis utdeling til hver husstand. Disse så vel som de i forskriftene påbudte opslag anskaffes på herredskassens regning.

§ 39. Helserådet bestemmer hvilke strøk av herredet blir å anse for «tettere bebygget».

§ 40. Overtredelse av helseforskriftene eller av de med hjemmel av samme gitte forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lov.

§ 41. Disse forskrifter trer i kraft 2 måneder efter at de er stadfestet.

- 1 febr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Det under punkt 2 i kongelig resolusjon av 4 oktober 1935 om importregulering for kaffe fastsatte gebyr for utferdigelse av innførselslisenser forhøies til 50 øre pr. 100 kg av den importerte kaffes vekt.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

- 1 febr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

I. Følgende konsesjonsgrenser i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 nedsettes i medhold av lovens § 4 således i Hitra herred, Sør-Trøndelag fylke:

Efter § 1, første ledd, til 10 dekar

» § 1, tredje ledd, » 100 »

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard